

SZILÁGY-SOMLYÓ.

T Á R S A D A L M I H E T I L A P

és

A SZILÁGY-SOMLYÓ-VIDÉKI GAZDASÁGI-EGYLET KÖZLÖNYE.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Nagy László.

Segéd-szerkesztő:

Hulinka Sándor.

SZERKESZTŐSÉG:

Sz.-Somlyó az ev. ref. papi háznál, hová a kéziratok,

Kiadóhivatal:

városház, főjegyzői iroda, hová az előfizetések és hirdetések

küldendők.

Hirdetések jutányos árban. Bélyegdíj 30 kr.

Pünköst.

(I.) Már a pogányok megszokták volt ülni a szép pünköst ünnepét. Igaz, hogy ez csak az aratás ünnepe volt. Csak? Avagy lehet-e fontosabb ünnep emberre nézve, mint az aratásnak ünnepe? Hiszen elmondjuk mindennap azt a felségesen nagyszerű és csodálatosan egyszerű imádságot, melyre a mi hitünk fejedelme tanította az emberiséget és a mely utólérhetetlen magasságban lebeg minden ember által alkotott imádságok felett és a melyben fel van ölelve mind az, a mit egy vallásos kedélyű ember e földön elérhet.

És lám, ez imádságban istennek imádat-szerű tisztelétét és az embernek valláserköcsi szükségletét épen a mindennapi kenyér iránti kérés választja el. Mintha maga a nagy mester is jelezni akarná, hogy a kenyér az alapja az ember létének s annak tápereje képesíti magasabb céloknak szolgálni. Ünnepet érdemel hát az aratás, mely ad nekünk buza kenyeret. És mégis mennyivel fenségesebb a mi pünköst ünnepünk! Pedig alapjában ez sem különbözik amattól. Ez is táplál; táplálja szívünket lelkünket egyaránt. Hol van istenien felségesebb zene, mint ama sebesen zugó szélnek zendülése. mely az írás szavai szerint az első pünköst napján felvillanyozta a tanítványokat, hogy tanítványokból apostolok legyenek? Ez ama világot mozgató erő, melyet érezni kell nem csak egy évfordulóban, hanem az esztendőnek minden szakaszában, — annak a ki az élet nagy színpadán szerepet vinni hivatva van. A pünkösti lélek nélkül elvész az igazság. A pünkösti lélek nélkül nincs haza szeretet. A pünkösti lélek nélkül veszendő a szabadság s a pünkösti lélek köti össze a földet az éggel. Remek alkotása ember az istennek. Egy darab a földből,

egy darab az égből. A föld a földből veszi mindennapi tápszerét, az égi résznek tápszert csak a lélek adhat. Jövel hát szentlélek! Ez óhajtás zengi át pár nap múlva nem csak a Kárpátoktól Adriáig terjedő földet, hanem az egész föld kerekiségén élő keresztyén népeket. Méltó tehát, hogy mi is keressük azt és pedig keressük a szív teljességével, a lélek tisztaságával, az igazság szeretetével és összes szellem világunk azon összhangjával, mely által részben megvalósíthatjuk ama nagy parancsolatot: „legyetek tökéletesek, mint a ti mennyei atyátok tökéletes az égben.“ Azt mondja az írás: isten az embert a maga képére teremtette, — mi pedig azt mondjuk: minden ember maga szerezheti meg magának istennek képét a szent lélek által. Jövel hát pünkösti szentlélek, töltsd be szíveinket és tápláld a mi lelkeinket az örök életre!!

Vasutunk.

Lapunk mult számában igen teljesen megbízható forrás után ecseteltük a helyzetet vasutunk ügyére nézve. Most jelezhetjük, hogy: elvégeztetett Finita la comedia. Ma gyűlt össze a nagy tanács, hogy megkösse Schwarcz Árminnal a szerződést, épen úgy, a mint mult számunkban megírva van, Schwarcz Árminnak erős oszlópa volt és van Ivánka Imrében, az északkeleti vasut országos hírvasut igazgatójában és ez sokszor biztosítékot nyújt nekünk, hogy vasutunk ki és pedig jól fog kiépülni. Az építési feltételekhez a mult számunkban közlötteken kívül még csak azt tehetjük, hogy a szerződési ajánlat első feltétele: hogy ezen vasut üzeme, építési és vezetése a magyar észak-keleti igazgatósága által eszközöltessék.

Kétséget nem szenved, pénzügyileg a helyzet tetemesen javult, és hogy ennek folytán az alapító-

bizottság egyhangulag fogadja el ma a Schwarcz Ármín ajánlatát. És ha az összeköttetés iránti aggodalmaink nincsenek is még eloszlatta, magát a vasut biztosításának ilyen stadiumba léptét mi is a legmelegebben üdvözljük. Kötelességünknek fogjuk tartani jövődében is vasutunk fejlődésének minden mozzanatát s épen azért — habár Lőrinczy György barátunk komoly méltósággal megfelelt a „Pesti Hírlap“ „Zilahi“-jának — mi is rámutatva az eredményekre, azt kérdezzük Zilahi úrtól: hogy vajjon az alapító bizottság tagjai, élükön br. Bánffy Dezsővel megérdemlették-e a busás osztalékkal való gyanúsítást? Bizony nagy ur az a szenvedély! Mindég nagyon sötét szemüveget hord és midőn színezni akar csak a fekete téglyebe mártja ecsetjét. Vagyunk-e mi annyian, hogy a gyanúsítás szavával kiigazíthassuk egymást? — Ki fogyott-e már körülünk a férfijellemek tábora, a melyek megértik: tegyetek jót, semmit abból nem várván! Ezen kérdésekre feleljen meg Zilahi ur önmagának, mi melegen üdvözljük az alapítóbizottság elért sikerét.

Senior.

Levelezés.

Sz.-Somlyó, 1886. jun. 5.

Tekintetes szerkesztő ur!

Fölkérem, szíveskednék jelen alábbi soraimnak becses lapjában helyet adni.

A „Szilágy-Somlyó“ 22-ik számának vezércikkében többek közt a zsidók azzal vannak vádolva, hogy városunk társas életéből elkülönítik magokat, jótékony czélokra mit sem áldoznak, sőt azon jótékony czélú egyletekből, melyeknek addig tagjai voltak, most tömegesen léptek ki.

Nem czélom ez állításokat megozafolni, hanem kötelességemnek tartom a zsidók ez eljárását okadatolni. — Tekintsünk vissza a közelebbi multba, csak egy néhány évre, — a midőn városunk különböző elemei a vak fanatizmus nyügétől megszabadnlva, fáradhatlan buzgósággal fogtak a testvériség szent oltárának felépítéséhez s már-már úgy látszott, hogy az sikerült nekik. S e nagy munkánál a zsidók sem maradtak hátra. Igyekeztek a város kötelékeibe felvétetni; többen tagjaivá lettek a „Casinó“-egyletnek s míg az-

TÁRCZA.

Nagyságos PÁSKUJ LAJOS apát-kanonok urhoz.

Ismét itt vagy hát körünkben,
Hol annyira szeretünk, —
Hidd el te azt, oly jól esik
Ez az öröm minekünk.
Viszont látni téged ismét,
Megszoritni jobbodat,
Látni nyájas tekinteted,
Hallani édes szavad. —

Oly jól esik szíveinknek,
Ha van ki minket szeret
Hisz e város lakosai
Szenvedtek már eleget.
Jobb jövőre látunk ebben
Reményteljes biztatást,
Hogy e város megéri még
Az előre haladást.

Itt születél, itt ringatta
Bölcsöd kedves jó anyád,
Kinek lombos, árnyas berek
Őrizi drága hamvát,
S azt az édes anyanyelvet
Azt is itten tanultad, —
— Kedves emlék ragyogja be
Gyermekkori multadat.

Aztán jöttek hosszú évek,
— A gyermekből ifju lett —
S mint mindnyájan: — az étellel
Te is küzdél eleget.
A tudás vágy és a küzdés
Im meghozta jutalmát:
Mindnyájunknak tisztelétét,
Szíveinknek vonzalmát.

S nem hiába lettél nagygyá
S érted el a tisztos kort,
Szíved a mi szíveinkkel
Mindörökre egybeforrt.
S mert hogy ismet meg kell válnod,
Vigaszt ebben csak az ad,
Hogy bár elmegy de a szíved,
Az örökre — itt marad.

Jozsa Oszkár.

Első évforduló.

Június 7.

Jaj te, jaj te, jaj te,
Kis fiatal asszony!
Épen ma egy éve
Voltál te menyasszony, —
Fejeden koszoru,
Bokréta kezeden,
Haj de fura érzés
Lehetett szívedben.

Alig láttuk egymást,
— Csak a kőfalon át —

Egy hét, — és elhagytad
A szent parochiát. —
Feleségem lettél,
Jól meg se gondoltad —
Nem jutott eszedbe,
Mít hozhat a holnap.

Soha sem vallottam
Szerelmet te néked,
Nachtmusikkal sohsem
Zavartam meg éjed, —
Az esküvő előtt
Mintegy tíz napokkal,
Irtam egy levélkét,
S beszéltem a pappal.

Ránk adták az áldást,
Egy szép tavasz napon,
És haza sétáltunk
A nap alkonyaton. —
Bizony mondom néked
Még én se éreztem
Oly furcsa valamit,
Soha életemben

Örültem, hogy gyorsan
Átestem a dolgon, —
Hogy egy kis menyecske
Akadt meg a horgou.
S gyors egybekelésünk
Következőképp,
Csak három nap tartott
Az a mézes hat hét.

Azután jöttenek
Forró nyári napok,